

Tu ara. (poema950)

Un relat de: [Erivard](#)

Ara escric tot allò que amb les paraules,
no he pogut ni tampoc tu has deixat dir-te.
Ara penso tot allò que amb pensaments
no he sabut ni molt menys xiuxiuejar-te.
Ara expresso tot allò que amb llagrimalls
no he tingut un sol moment per fer sentir-te.
Ara sento tot allò que amb els silencis
no he pogut de tu, mai escoltar-ne.

Doncs avui han passat vint anys,
des que no sentí els teus ulls clavar-me.
Doncs avui han passat vint anys,
des que no gaudí la joia d'admirar-te.
Doncs avui han passat vint anys,
des que no sabia on, ni com trobar-te.
Doncs avui han passat vint anys,
des que a tu, mai no gosava apropar-me.

Jo que no hauria hagut de presentar-me!
Tu ara penses, que estic cofoi i sóc un monstre.
Jo que t'he escrit clemència per donar-me
Tu ara creus, que sóc un foll tan a prop vostre.
Jo que et demano comprensió per perdonar-me.
Tu ara sents, que sóc com un gotim caient del sostre.
Jo que m'he quedat gelat pel teu mirar-me
Tu ara ignores, que jo al món sóc un nen orfe.